

قطعه‌نامه مجمع عمومی سازمان ملل در مورد ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه

مصوب ۱۷ نوامبر ۲۰۲۵

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران

پاییز ۱۴۰۴

اشاره:

سألهاست كه كشورهای در حال توسعه و فعالان مدنی عدالت خواه در سطح جهانی نسبت به لزوم تحول در ساختارهای بین المللی، مطالبات متنوعی را مطرح می کنند. پس از جنگ جهانی دوم و شكل گیری سازمان ملل، این مطالبات از اولین سالهای استعمار زدایی و استقلال طیف گسترده ای از كشورها و افزایش قابل توجه اعضای ملل متحد (دهه شصت میلادی) به شكل های مختلف و در راستای شناسایی حق تعیین سرنوشت ملتها نمود پیدا کرده، از جمله؛ اسناد مختلفی در این راستا در سطح سازمان ملل به تصویب رسیده است. این مطالبات، جدای از طرح در سازوکارهای سیاسی و حقوقی و قضایی بین المللی، به تدریج به طور خاص در سازوکارهای حقوق بشر نیز منشا تحولاتی شده به عنوان نمونه از سال ۲۰۱۱ میلادی برابر مصوبه ۱۸/۶ شورای حقوق بشر، در میان سازوکارهای تابعه این نهاد، مأموریتی با عنوان «کارشناس مستقل پیشبرد نظم بین المللی عادلانه و دموکراتیک» شكل گرفت. کشورهای جنوب جهانی كه مطالبه گر ایجاد این سازوکار بوده اند طبیعتاً پیش بینی می کردند كه کشورهای شمال جهانی براحتی تن به اصلاح ساختارها و رفع بی عدالتی ها نمی دهند. با این حال لازم دیدند كه از همه ظرفیت ها بهره برداری نموده و بلوك حاكم بر ساختارهای قدرت در سطح جهانی را به عقب نشینی و پذیرش قدرت های جدید و حرکت به سمت شكل گیری نظم بین المللی عادلانه و دموکراتیک و منطبق با اهداف مقرر در منشور ملل متحد وادارند. قبل از شكل گیری مأموریت کارشناس مستقل نظم بین المللی عادلانه و دموکراتیک در شورای حقوق بشر، طیف گسترده ای از كشورها در دوره فعالیت کمیسیون حقوق بشر (نهاد ماقبل شورای حقوق بشر) از سال ۲۰۰۳ قطعنامه ای با عنوان پیشبرد نظم بین المللی عادلانه و دموکراتیک را ارائه کردند كه به تصویب اکثریت اعضا رسید. آن گونه كه در منابع مختلف نقل شده، ایران یکی از کشورهای اثرگذار در ارائه این قطعنامه بوده است. این قطعنامه طی سالهای بعد (به جز برخی سالهای محدود) هر ساله تاکنون (۲۰۲۵) در شورای حقوق بشر مطرح و تصویب شده است. در مجمع عمومی نیز اولین بار در نشست شصت و یکم، (سال ۲۰۰۶) قطعنامه ای با این عنوان مطرح و تصویب شده و هر ساله یا برخی دوره ها دو سال یکبار به طور مستمر تا امسال (۲۰۲۵) این مصوبه ادامه یافته است.^۱ قطعنامه امسال در کمیته سوم مجمع عمومی با ۱۱۷ رای موافق دولتها كه عمدتاً اعضای جنبش عدم تعهد بودند و ۵۵ رای مخالف و ۷ رای ممتنع در هفدهم نوامبر ۲۰۲۵ به تصویب رسید. اغلب دول غربی و متحدان آنها در مناطق دیگر دنیا مانند سالهای قبل به این قطعنامه رای منفی دادند كه این خود نکته مهمی را بر ملا می سازد و همگان در می یابند كه چه کشورهایی برای تحول در نظم ناعادلانه موجود بین المللی مانع تراشی می کنند و اجازه نمی دهند تا برابری واقعی در صحنه جهانی شكل بگیرد. نظر به اهمیت اصل موضوع و نقش اثرگذاری كه ایران در قبال این موضوع از ابتدا تاکنون ایفا کرده است و هم چنین اهمیت نکاتی كه در متن قطعنامه

^۱. متن قطعنامه های مزبور در سامانه اطلاع رسانی کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل در صفحه مربوط به این موضوع قابل دسترسی است. :
<https://www.ohchr.org/en/special-procedures/ie-international-order/mandate>

درج گردیده، امور پژوهشی کمیسیون مناسب دید که متن قطعنامه به فارسی برگردان شود تا امکان استفاده بیشتر برای مخاطبان فارسی زبان فراهم گردد. امید است مطالعه این سند برای عموم مخاطبان فارسی زبان مفید واقع شود و همه این دغدغه را داشته باشیم و برای آن تلاش کنیم که نظم ملی و جهانی هر چه بیشتر به سوی تحولات عادلانه رهنمون شود.

امور پژوهشی، آموزشی و ترویجی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران آذر ۱۴۰۴

- ♦ منبع سند: کمیته سوم مجمع عمومی مل متحد، اجلاس سالانه هشتادم مجمع عمومی، پائیز ۱۴۰۴ / ۲۰۲۵
- ♦ متصدی برگردان از انگلیسی به فارسی: شمیم ماهپوری، دانش پژوه دکترای حقوق بین الملل و همیار کمیسیون / ویرایش و نهایی سازی متن در امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، آذر ماه ۱۴۰۴
- ♦ شناسه متن: ۰۴/۳/۳۰۲
- هر گونه نقل مطالب گزارش حاضر یا باز نشر جزئی یا کلی آن با ذکر ماخذ و رعایت استناد به امور پژوهشی کمیسیون حقوق بشر اسلامی ایران، مجاز است.

قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل در مورد ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه

A/C.۳/۸۰/L.۳۹/Rev.۱

اجلاس هشتادم [سالانه مجمع عمومی سازمان ملل]،

کمیته ی سوم [مجمع عمومی]،^۱

دستور کار بند ۷۱ (ب):

ترویج و حمایت از حقوق بشر: مسائل حقوق بشری، از جمله راهکارهای جایگزین برای بهبود بهره‌مندی مؤثر از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی

کشورهای ارائه کننده پیش نویس بازنویسی شده قطعنامه: بلاروس، بولیوی (دولت چندملیتی)، چین، کوبا، اریتره، جمهوری دموکراتیک خلق لائوس، لیبی، نیکاراگوئه، فدراسیون روسیه، سریلانکا، اوگاندا، جمهوری بولیواری ونزوئلا و ویتنام

[متن قطعنامه:]

مجمع عمومی،

با یادآوری قطعنامه‌های پیشین خود در خصوص ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، از جمله قطعنامه ۷۹/۱۶۸ مورخ ۱۷ دسامبر ۲۰۲۴، و قطعنامه‌های شورای حقوق بشر ۱۸/۶ مورخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۱، ۳۳/۳ مورخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۶، ۳۶/۴ مورخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۷، ۳۹/۴ مورخ ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۸، ۴۲/۸ مورخ ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۹،

^۱ See Official Records of the General Assembly, Sixty-sixth Session, Supplement No. ۵۳A and corrigendum (A/۶۶/۵۳/Add.۱ and A/۶۶/۵۳/Add.۱/Corr.۱), chap. II.

^۲ Ibid., Seventy-first Session, Supplement No. ۵۳A and corrigendum (A/۷۱/۵۳/Add.۱ and A/۷۱/۵۳/Add.۱/Corr.۱), chap. II.

^۳ Ibid., Seventy-second Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۲/۵۳/Add.۱), chap. III.

^۴ Ibid., Seventy-third Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۳/۵۳/Add.۱), chap. III.

۴۵/۴ مورخ ۶ اکتبر ۲۰۲۰،^۶ ۴۸/۸ مورخ ۸ اکتبر ۲۰۲۱،^۷ ۵۱/۱۱ مورخ ۶ اکتبر ۲۰۲۲،^۸ ۵۴/۴ مورخ ۱۱ اکتبر

۲۰۲۳،^۹ ۵۷/۷ مورخ ۹ اکتبر ۲۰۲۴^{۱۰} و ۶۰/۶ مورخ ۶ اکتبر ۲۰۲۵،^{۱۱}

با تأکید مجدد بر تعهد همه دولت‌ها به ایفای تعهدات خود برای ترویج احترام جهانی، رعایت و حمایت از تمامی حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همگان، مطابق با منشور ملل متحد، سایر اسناد مربوط به حقوق بشر و حقوق بین‌الملل،

با تأیید اینکه تقویت همکاری بین‌المللی در زمینه‌ی ترویج و حمایت از حقوق بشر برای همه باید کاملاً منطبق با اهداف و اصول منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل، آن‌گونه که در مواد ۱ و ۲ منشور آمده و با رعایت کامل، از جمله، حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، استقلال سیاسی، عدم توسل به زور یا تهدید به زور در روابط بین‌المللی و عدم مداخله در اموری که اساساً در صلاحیت داخلی هر دولت است، انجام شود،

با یادآوری مقدمه‌ی منشور [ملل متحد]، به‌ویژه عزم راسخ برای تجدید ایمان به حقوق بنیادین بشر، به کرامت و ارزش ذاتی انسان و به حقوق برابر مردان و زنان و ملت‌های بزرگ و کوچک،

با تأکید مجدد بر اینکه هر کس شایسته‌ی آن است که در نظامی اجتماعی و بین‌المللی زیست کند که در آن حقوق و آزادی‌های مندرج در اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر^{۱۲} به‌طور کامل قابل تحقق باشد،

با تأکید مجدد بر عزم مندرج در مقدمه‌ی منشور [ملل متحد] برای نجات نسل‌های آینده از بلای جنگ، ایجاد شرایطی که در آن عدالت و احترام به تعهدات ناشی از معاهدات و سایر منابع حقوق بین‌الملل حفظ شود، ترویج

^۶ Ibid., Seventy-fourth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۴/۵۳/Add.۱), chap. III.

^۷ Ibid., Seventy-fifth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۵/۵۳/Add.۱), chap. III.

^۸ Ibid., Seventy-sixth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۶/۵۳/Add.۱), chap. III.

^۹ Ibid., Seventy-seventh Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۷/۵۳/Add.۱), chap. III.

^{۱۰} Ibid., Seventy-eighth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۸/۵۳/Add.۱), chap. III, sect. A.

^{۱۱} Ibid., Seventy-ninth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۷۹/۵۳/Add.۱), chap. III, sect. A.

^{۱۲} Ibid., Eightieth Session, Supplement No. ۵۳A (A/۸۰/۵۳/Add.۱), chap. III, sect. A.

^{۱۳} Resolution ۲۱۷ A (III).

پیشرفت اجتماعی و بهبود سطح زندگی در [شرایط تامین] آزادی گسترده‌تر، تمرین مدارا و همسایگی مسالمت‌آمیز و بهره‌گیری از سازوکارهای بین‌المللی برای پیشبرد پیشرفت اقتصادی و اجتماعی همه مردمان،

با تأکید بر اینکه مسئولیت مدیریت مسائل اقتصادی و اجتماعی جهانی، از جمله همه‌گیری‌ها و سایر چالش‌های جهانی مرتبط با سلامت، و همچنین تهدیدهای صلح و امنیت بین‌المللی باید به صورت مشترک میان ملت‌های جهان تقسیم شود و باید به صورت چندجانبه اعمال گردد؛ و در این خصوص، سازمان ملل متحد به عنوان جهانی‌ترین و نماینده‌ترین نهاد جهان، باید نقش محوری ایفا کند،

با ابراز نگرانی از تداوم سوءاستفاده برخی دولت‌های عضو از اعمال فراسرزمینی قوانین ملی خود به نحوی که بر حاکمیت دولت‌های دیگر، منافع مشروع نهادها یا اشخاص تحت صلاحیت آن‌ها و بهره‌مندی کامل از حقوق بشر تأثیر بگذارد،

با در نظر گرفتن تحولات عمده‌ی در حال وقوع در صحنه‌ی بین‌المللی و آرمان‌های همه‌ی مردمان برای نظم بین‌المللی مبتنی بر اصولی که در منشور آمده، از جمله ترویج و تشویق احترام به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همه و احترام به اصل حقوق برابر و [حق] تعیین سرنوشت ملت‌ها، صلح، دموکراسی، عدالت، برابری، حاکمیت قانون، کثرت‌گرایی، توسعه، بهبود سطح زندگی و همبستگی،

با اذعان به اینکه تقویت همکاری بین‌المللی در حوزه‌ی حقوق بشر برای تحقق کامل اهداف ملل متحد، از جمله ترویج و حمایت مؤثر از همه حقوق بشر برای همه، ضروری است،

با در نظر گرفتن اینکه اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر اعلام می‌دارد همه‌ی انسان‌ها آزاد و برابر در کرامت و حقوق زاده شده‌اند و هر کس، بدون هیچ‌گونه تمایز از جمله از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، دین، عقیده سیاسی یا

عقیده دیگر، منشأ ملی یا اجتماعی، دارایی، نسب یا هر وضعیت دیگر، شایسته‌ی برخورداری از تمامی حقوق و آزادی‌های مندرج در آن است،

با تأکید مجدد بر اینکه دموکراسی، توسعه و احترام به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی به هم پیوسته و تقویت‌کننده‌ی یکدیگرند و دموکراسی بر اراده آزادانه‌ی مردم برای تعیین نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود و مشارکت کامل آنان در همه‌ی جنبه‌های زندگی‌شان استوار است چنان‌که در اعلامیه و برنامه‌ی عمل وین [۱۹۹۳]^{۱۴} آمده است،

با اذعان به اینکه ترویج و حمایت از حقوق بشر باید بر اصل همکاری و گفت‌وگوی واقعی استوار باشد و هدف آن تقویت ظرفیت دولت‌های عضو برای اجرای تعهدات حقوق بشری‌شان به سود همه‌ی انسان‌ها باشد، با تأکید بر اینکه دموکراسی نه تنها یک مفهوم سیاسی، بلکه دارای ابعاد اقتصادی و اجتماعی نیز هست، با اذعان به اینکه دموکراسی، احترام به همه حقوق بشر از جمله حق توسعه، حاکمیت شفاف و پاسخگو و مدیریت در همه بخش‌های جامعه و مشارکت مؤثر جامعه‌ی مدنی، از پایه‌های ضروری تحقق توسعه پایدار اجتماعی و مردم‌محور به‌شمار می‌روند،

با نگرانی خاطرنشان می‌سازد که نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و تعصبات مرتبط ممکن است به‌دلیل توزیع ناعادلانه‌ی ثروت، به‌حاشیه‌رانی و طرد اجتماعی تشدید شود، با تأکید مجدد بر اینکه گفت‌وگوی میان ادیان، فرهنگ‌ها و تمدن‌ها می‌تواند به تقویت همکاری بین‌المللی در همه سطوح کمک شایانی کند،

^{۱۴} A/CONF.۱۵۷/۲۴ (Part I), chap. III.

با تأکید بر اینکه برای جامعه‌ی جهانی ضروری است که جهانی‌سازی را به نیرویی مثبت برای همه‌ی مردم جهان تبدیل کند و تنها از طریق تلاش‌های گسترده و پایدار، مبتنی بر انسانیت مشترک ما در تمامی تنوع آن، می‌توان جهانی‌سازی را کاملاً فراگیر و عادلانه ساخت،

با نگرانی عمیق از بحران‌های کنونی اقتصادی، مالی، انرژی و غذایی جهانی که ناشی از ترکیبی از عوامل عمده از جمله تخریب محیط زیست، بیابان‌زایی، تغییرات اقلیمی جهانی، بلایای طبیعی و کمبود منابع مالی و فناوری لازم برای مقابله با پیامدهای منفی آن‌ها در کشورهای در حال توسعه، به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته و کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه است و نمایانگر سناریویی جهانی است که برخورداری مناسب از همه‌ی حقوق بشر را تهدید می‌کند و شکاف میان کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه را گسترش می‌دهد،

با استقبال از برگزاری چهارمین کنفرانس بین‌المللی تأمین مالی برای توسعه از ۳۰ ژوئن تا ۳ ژوئیه ۲۰۲۵ در سویای اسپانیا، و تأیید مجدد سند نتیجه آن موسوم به «تعهد سویا» (The Sevilla commitment) که در قطعنامه ۷۹/۳۲۳ مجمع عمومی مورخ ۲۵ اوت ۲۰۲۵ تأیید شد و چارچوبی نوین برای تأمین مالی توسعه را بر پایه‌ی برنامه‌ی اقدام آدیس‌آبابا (۲۰۱۵)^{۱۵} ارائه می‌دهد تا با فوریت شکاف سالانه‌ی تخمینی چهار تریلیون دلاری تأمین مالی^{۱۶} را ببندد، سرمایه‌گذاری‌های توسعه‌ی پایدار را در کشورهای در حال توسعه در مقیاس بزرگ تسریع کند و اصلاح معماری مالی بین‌المللی را از طریق تعهد مداوم و قوی به چندجانبه‌گرایی، همکاری بین‌المللی و همبستگی جهانی پیش ببرد،

با تأکید مجدد بر تعهد خود به همکاری بین‌المللی و چندجانبه‌گرایی و حمایت قاطع از نقش محوری نظام ملل متحد، و با قدردانی از نقش پیشرو سازمان جهانی بهداشت در پاسخ جهانی به همه‌گیری‌ها، و با اذعان به اینکه نظم

^{۱۵} Resolution ۶۹/۳۱۳, annex.

^{۱۶} Financing for Sustainable Development Report ۲۰۲۴ (United Nations publication, ۲۰۲۴), figure I.۱.

بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه ظرفیت همه‌ی کشورها را برای پاسخگویی به همه‌گیری‌ها و سایر چالش‌های جهانی و بازیابی از آن‌ها افزایش می‌دهد،

با تأکید بر اینکه رویکرد چندجانبه، مبتنی بر نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، ظرفیت همه‌ی کشورها به‌ویژه کشورهای در حال توسعه را برای دسترسی برابر به واکسن‌ها و سایر ابزارهای پاسخگویی و بازیابی از همه‌گیری‌ها تقویت می‌کند،

با اذعان به اینکه نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه ایجاب می‌کند نهادهای مالی بین‌المللی اصلاح شوند تا سطح مشارکت کشورهای در حال توسعه در فرآیند تصمیم‌گیری بین‌المللی گسترش یابد و تقویت شود، نظام مالی شفاف‌تر و بازتر شود و اقدامات کافی علیه جریان‌های مالی غیرمشروع مانند تقلب مالیاتی، فرار مالیاتی، فرار غیر قانونی سرمایه، پولشویی و عواید فساد اتخاذ گردد و شفافیت مالیاتی در سطح جهانی ارتقا یابد،

همچنین با اذعان به اینکه ریشه‌کنی فقر در همه‌ی اشکال و ابعاد آن، از جمله فقر شدید، یکی از عناصر حیاتی در ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه و بزرگ‌ترین چالش جهانی و الزامی ضروری برای توسعه پایدار است، با تأکید بر اینکه تلاش‌ها برای فراگیر و عادلانه ساختن جهانی‌سازی باید شامل سیاست‌ها و اقداماتی در سطح جهانی باشد که پاسخگوی نیازهای کشورهای در حال توسعه و کشورهای در حال گذار باشد و با مشارکت مؤثر آن‌ها تدوین و اجرا شود،

همچنین با تأکید بر نیاز به تأمین مالی کافی، انتقال فناوری و ظرفیت‌سازی در کشورهای در حال توسعه، به‌ویژه کشورهای کمتر توسعه‌یافته، کشورهای محصور در خشکی و کشورهای جزیره‌ای کوچک در حال توسعه، از جمله برای حمایت از تلاش‌های آن‌ها در سازگاری با تغییرات اقلیمی،

با شنیدن صدای مردمان جهان و درک آرمان‌هایشان برای عدالت، برابری فرصت‌ها برای همه، برخورداری از حقوق بشر از جمله حق توسعه، زندگی در صلح و آزادی و مشارکت برابر بدون تبعیض در حیات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدنی و سیاسی،

با یادآوری قطعنامه‌های ۵/۱ و ۵/۲ شورای حقوق بشر مورخ ۱۸ ژوئن ۲۰۰۷ در خصوص ایجاد نهادهای [تابعه] شورا و آیین‌نامه [نحوه] رفتار دارندگان مأموریت‌های ویژه^{۱۷} و تأکید بر اینکه همه دارندگان مأموریت باید وظایف خود را مطابق این قطعنامه‌ها و پیوست‌های آن‌ها انجام دهند،

با تأکید بر اهمیت دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه‌ی پایدار^{۱۸} در ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، و با [عزم جدی] به اتخاذ همه اقدامات در حیطه قدرت خود برای تأمین نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه،

۱. تأیید می‌کند که هر کس شایسته‌ی برخورداری از نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه است؛

۲. همچنین تأیید می‌کند که نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه تحقق کامل همه حقوق بشر برای همه [افراد] را تسهیل می‌کند؛

۳. نسبت به گزارش کارشناس مستقل پیشبرد نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه^{۱۹} عطف توجه می‌کند؛

۴. از همه دولت‌های عضو می‌خواهد به تعهد اعلام‌شده در کنفرانس جهانی علیه نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و تعصبات مرتبط، دوربان، آفریقای جنوبی [عمل کنند و منافع جهانی‌سازی را از جمله از طریق تقویت و ارتقای همکاری بین‌المللی برای افزایش برابری فرصت‌ها در تجارت، رشد اقتصادی و توسعه پایدار، ارتباطات جهانی از طریق فناوری‌های نوین و تبادل میان‌فرهنگی از طریق حفظ و ترویج تنوع فرهنگی به حداکثر برسانند]^{۲۰} و

^{۱۷} See Official Records of the General Assembly, Sixty-second Session, Supplement No. ۵۳ (A/۶۲/۵۳), chap. IV, sect. A.

^{۱۸} Resolution ۷۰/۱.

^{۱۹} See A/۸۰/۲۷۹.

^{۲۰} See A/CONF.۱۸۹/۱۲ and A/CONF.۱۸۹/۱۲/Corr.۱, chap. I.

تأکید می‌کند که تنها از طریق تلاش‌های گسترده و پایدار، مبتنی بر انسانیت مشترک ما در تمامی تنوع آن، می‌توان جهانی‌سازی را کاملاً فراگیر و عادلانه ساخت؛

۵. تأیید می‌کند که دموکراسی شامل احترام به همه حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همه است و ارزشی جهانی است که بر اراده آزادانه مردم برای تعیین نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود و مشارکت کامل آنان در همه جنبه‌های زندگی‌شان استوار است و بر لزوم پایبندی و اجرای جهانی حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی تأکید مجدد می‌کند؛

۶. تأیید می‌کند که نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، از جمله، مستلزم تحقق موارد زیر است:

(الف) حق همه ملت‌ها بر تعیین سرنوشت، که به موجب آن می‌توانند آزادانه وضعیت سیاسی خود را تعیین کنند و توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را آزادانه دنبال کنند؛

(ب) حق ملت‌ها و کشورها بر حاکمیت دائمی بر ثروت و منابع طبیعی خود؛

(ج) حق هر انسان و همه‌ی ملت‌ها بر توسعه؛

(د) حق همه‌ی ملت‌ها بر صلح؛

(ه) حق برخورداری از نظم اقتصادی بین‌المللی مبتنی بر مشارکت برابر در فرآیند تصمیم‌گیری، وابستگی متقابل، منافع مشترک، همبستگی و همکاری میان همه‌ی دولت‌ها؛

(و) همبستگی بین‌المللی به عنوان حق ملت‌ها و افراد؛

(ز) ترویج و تحکیم نهادهای بین‌المللی شفاف، دموکراتیک، عادلانه و پاسخگو در همه زمینه‌های همکاری، به‌ویژه از طریق اجرای اصل مشارکت کامل و برابر در سازوکارهای تصمیم‌گیری مربوطه؛

(ح) حق مشارکت عادلانه همه، بدون هیچ تبعیضی، در تصمیم‌گیری‌های داخلی و جهانی؛

(ط) اصل نمایندگی عادلانه منطقه‌ای و متوازن جنسیتی در ترکیب کارکنان نظام ملل متحد؛

(ی) ترویج نظم اطلاعاتی و ارتباطی بین‌المللی آزاد، عادلانه، مؤثر و متوازن، مبتنی بر همکاری بین‌المللی برای ایجاد تعادل و تقابل بیشتر در جریان بین‌المللی اطلاعات، به‌ویژه اصلاح نابرابری‌ها در جریان اطلاعات به سوی و از سوی کشورهای در حال توسعه؛

(ک) احترام به تنوع فرهنگی و حقوق فرهنگی همه، زیرا این امر به کثرت‌گرایی فرهنگی کمک می‌کند، تبادل دانش و درک پیشینه‌های فرهنگی را گسترش می‌دهد، اجرای حقوق بشر جهانی را ارتقا می‌بخشد و روابط پایدار و دوستانه میان ملت‌ها و کشورهای جهان را تقویت می‌کند؛

(ل) حق هر فرد و همه ملت‌ها بر محیط زیست سالم و بر همکاری بین‌المللی تقویت‌شده که به‌طور مؤثر به نیازهای کمک به تلاش‌های ملی برای سازگاری با تغییرات اقلیمی، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه، پاسخ دهد و اجرای توافقات بین‌المللی در زمینه کاهش اثرات [منفی] را ترویج کند؛

(م) ترویج دسترسی عادلانه به منافع ناشی از توزیع بین‌المللی ثروت از طریق همکاری بین‌المللی تقویت‌شده، به‌ویژه در روابط اقتصادی، تجاری و مالی بین‌المللی؛

(ن) برخورداری همه از مالکیت بر میراث مشترک بشریت در ارتباط با حق عمومی دسترسی به فرهنگ؛

(س) مسئولیت مشترک ملت‌های جهان در مدیریت توسعه اقتصادی و اجتماعی جهانی و همچنین چالش‌های مرتبط با سلامت جهانی از جمله همه‌گیری‌ها و تهدیدهای صلح و امنیت بین‌المللی، که باید به‌صورت چندجانبه اعمال شود؛

۷. بر اهمیت حفظ ماهیت غنی و متنوع جامعه‌ی بین‌المللی ملت‌ها و مردم و همچنین احترام به ویژگی‌های ملی و منطقه‌ای و پیشینه‌های تاریخی، فرهنگی و مذهبی گوناگون در تقویت همکاری بین‌المللی در حوزه حقوق بشر تأکید می‌کند؛

۸. همچنین تأکید می‌کند که همه حقوق بشر جهانی، تفکیک‌ناپذیر، به‌هم‌پیوسته و مرتبطند و جامعه‌ی بین‌المللی باید حقوق بشر را در سطح جهانی به‌صورت عادلانه و برابر، در یک پایه و با تأکید یکسان مورد توجه قرار دهد و تأیید می‌کند که با وجود لزوم توجه به ویژگی‌های ملی و منطقه‌ای و پیشینه‌های تاریخی، فرهنگی و مذهبی گوناگون، وظیفه‌ی دولت‌ها، صرف‌نظر از نظام سیاسی، اقتصادی و فرهنگی‌شان، ترویج و حمایت از همه حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همه است؛

۹. بر اصل برابری حاکمیتی دولت‌ها، عدم مداخله و عدم دخالت در امور داخلی تأکید مجدد می‌کند؛

۱۰. از همه‌ی کنشگران صحنه بین‌المللی می‌خواهد نظم بین‌المللی مبتنی بر شمول‌گرایی، عدالت اجتماعی، برابری و انصاف، کرامت انسانی، همبستگی، تفاهم متقابل و ترویج و احترام به تنوع فرهنگی و حقوق بشر جهانی بنا کنند و همه دکترین‌های طرد مبتنی بر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و تعصبات مرتبط را رد کنند؛

۱۱. تأیید می‌کند که همه‌ی دولت‌ها باید ایجاد، حفظ و تقویت صلح و امنیت بین‌المللی را ترویج کنند و به این منظور نهایت تلاش خود را برای دستیابی به خلع سلاح عمومی و کامل تحت نظارت مؤثر بین‌المللی به عمل آورند و اطمینان حاصل کنند که منابعی که از طریق اقدامات مؤثر خلع سلاح، آزاد می‌شود برای توسعه جامع، به‌ویژه توسعه کشورهای در حال توسعه، به کار گرفته شود؛

۱۲. خاطرنشان می‌سازد که تلاش‌ها برای سرنگونی دولت‌های مشروع با زور، نظم دموکراتیک و قانون اساسی، اعمال مشروع قدرت و برخورداری کامل از حقوق بشر را مختل می‌کند و تأیید می‌کند که هر کشور حق غیرقابل

انکار انتخاب نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را بدون هیچ گونه مداخله از سوی دولت‌های دیگر دارد؛

۱۳. بر ضرورت ادامه فوری کار برای ایجاد نظم نوین اقتصادی بین‌المللی مبتنی بر برابری، برابری حاکمیتی، وابستگی متقابل، منافع مشترک و همکاری میان همه دولت‌ها، صرف‌نظر از نظام‌های اقتصادی و اجتماعی آن‌ها، که نابرابری‌ها را اصلاح کند، بی‌عدالتی‌های موجود را جبران نماید، شکاف رو به گسترش میان کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه را از بین ببرد و توسعه اقتصادی و اجتماعی پایدار و صلح و عدالت را برای نسل‌های کنونی و آینده تضمین کند، تأکید مجدد می‌کند؛

۱۴. تأیید می‌کند که جامعه بین‌المللی باید راه‌ها و ابزارهایی برای رفع موانع کنونی و مقابله با چالش‌های تحقق کامل همه حقوق بشر برای همه و جلوگیری از ادامه‌ی نقض حقوق بشر ناشی از آن در سراسر جهان طراحی کند؛

۱۵. از دولت‌ها می‌خواهد تلاش‌های خود را از طریق همکاری بین‌المللی تقویت‌شده برای ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه ادامه دهند؛

۱۶. تأیید می‌کند که نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه، آن گونه که در منشور ملل متحد تجویز شده، نمی‌تواند تنها از طریق آزادسازی تجارت، بازارها و خدمات مالی حاصل شود؛

۱۷. از دبیرکل و کمیسر عالی حقوق بشر ملل متحد می‌خواهد همه منابع انسانی و مالی لازم را برای ایفای مؤثر مأموریت کارشناس مستقل [پیشبرد نظم بین‌المللی عادلانه و دموکراتیک] فراهم آورند؛

۱۸. از همه دولت‌ها می‌خواهد با کارشناس مستقل [پیشبرد نظم بین‌المللی عادلانه و دموکراتیک] همکاری کنند و به او کمک نمایند، اطلاعات درخواستی را ارائه دهند و درخواست‌های او برای بازدید از کشورهايشان را با نظر مساعد بررسی کنند تا او بتواند مأموریت خود را به‌طور مؤثر انجام دهد؛

۱۹. از شورای حقوق بشر، نهادهای نظارتی] مبتنی بر معاهدات حقوق بشر، دفتر کمیسر عالی حقوق بشر، سازوکارهای ویژه شورا و کمیته مشورتی شورای حقوق بشر می‌خواهد در چارچوب مأموریت‌های خود به این قطعنامه توجه شایسته مبذول دارند و در اجرای آن مشارکت کنند؛

۲۰. از دفتر کمیسر عالی می‌خواهد موضوع ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه را تقویت نماید؛

۲۱. از دبیرکل می‌خواهد این قطعنامه را به اطلاع دولت‌های عضو، ارگان‌ها، نهادها و اجزای ملل متحد، سازمان‌های بین‌دولتی به‌ویژه نهادهای بزرگ مالی بین‌المللی و سازمان‌های غیردولتی برساند و آن را به گسترده‌ترین شکل ممکن منتشر کند؛

۲۲. از کارشناس مستقل [پیشبرد نظم بین‌المللی عادلانه و دموکراتیک] می‌خواهد گزارش خود در خصوص اجرای این قطعنامه را به هشتاد و یکمین اجلاس [سالانه] مجمع عمومی ارائه دهد؛

۲۳. تصمیم می‌گیرد بررسی این موضوع را در هشتاد و یکمین اجلاس خود ذیل عنوان «ترویج و حمایت از حقوق بشر» [در دستور کار مجمع عمومی] ادامه دهد.